

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 62 PŽ-1524/2022-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izvjestitelja i Ane Cvitković, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom ULJANIK POMORSTVO d.o.o. u stečaju, Pula, Flaciusova 1, OIB 61741481122, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika ZAGREBAČKA BANKA d.d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB 92963223473, protiv rješenja Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-218/2019-90 od 10. veljače 2022., u sjednici vijeća održanoj 2. svibnja 2022.

r i j e š i o j e

Uvažava se žalba stečajnog vjerovnika Zagrebačka banka d.d., Zagreb, ukida rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-218/2019-90 od 10. veljače 2022. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-218/2019-90 od 10. veljače 2022. u točki I. izreke stečajnom upravitelju Borisu Debeliću iz Rijeke, Put Bože Felkera 33, OIB 14888255196, na ime nagrade je priznat iznos od 677.250,00 kn bruto 2, te je u točki II. izreke stečajni upravitelj ovlašten da po pravomoćnosti tog rješenja izvrši isplatu nagrade iz točke I. tog rješenja na teret stečajne mase.

2. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je u stečajnom postupku unovčena imovina dužnika za ukupan iznos od 143.419.755,18 kn, a da je taj iznos u najvećoj mjeri ostvaren prodajom brodova m/b PUNA i m/b VALOVINE, u iznosu od 142.910.407,60 kn, dok je ostatak ostvaren unovčenjem preostale imovine dužnika. Navedeni brodovi vodili su se kao vlasništvo društava kćeri dužnika (MTP3 i MTP4), međutim, prvostupanjski sud navodi da se radi u osnovi o unovčenju imovine dužnika. Naime, u odnosu na navedena društva, kao ovisna društva dužnik je morao podnositi konsolidirane financijske izvještaje (financijski izvještaji matičnih i ovisnih društava). Osim toga, po osnovi vlasništva na navedenim brodovima upravo je dužnik bio u obvezi plaćati porez po tonaži u Republici Hrvatskoj. Također, sve poslove vezane za poslovanje ovisnih društava vodio je dužnik, a po otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom, njegov stečajni upravitelj. Slijedom svega navedenog, unovčenje imovine društava MTP3 i MTP4 ne može se prema tumačenju

prvostupanjskog suda razmatrati odvojeno od unovčenja imovine dužnika. Sukladno čl. 94. st. 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova. Nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima. Stečajni upravitelj zatražio je nagradu u bruto iznosu od 677.250,00 kn, što predstavlja maksimalni mogući iznos nagrade od 630.000,00 kn sukladno čl. 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15), koja se obračunava s osnova vrijednosti unovčene stečajne mase i to tako da se kao osnovica uzima ukupan iznos unovčene stečajne mase (u konkretnom slučaju 143.419.755,18 kn), uvećan za dodatnih 7,5% na ime doprinosa za zdravstveno osiguranje, sukladno mišljenju Porezne uprave od 17. siječnja 2018.

3. Protiv tog rješenja žalbu je pravovremeno podnio stečajni vjerovnik Zagrebačka banka d.d., Zagreb, zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i bitne povrede odredaba stečajnog i parničnog postupka, s prijedlogom da ovaj sud pobijano rješenje ukine i predmet vrati radi donošenja pravilne odluke o nagradi stečajnom upravitelju. U bitnom navodi da se unovčenje brodova, za koje je nesporno da su bili u isključivom vlasništvu društava kćeri dužnika (u prilog žalbi dostavlja i vlasničke listove, kakvi se nalaze i u spisu), tj. stečajni dužnik nad njima nije imao nikakvo vlasništvo, ne može nikako poistovjeđivati s unovčenjem stečajne mase dužnika. Napominje da činjenica da stečajni dužnik ima poslovne udjele u tim trgovačkim društvima (55%) ne znači da je riječ o vlasništvu nad brodovima, jer je vlasništvo nad udjelima potpuno različito i pravno odvojeno od vlasništva tih društava nad brodovima. U stečajnom postupku nad dužnikom mogli su se teoretski unovčiti ti poslovni udjeli, međutim, takva odluka nikad nije donesena (odnosno, brodove su prodala izvan bilo čijeg stečajnog postupka, nakon čega su likvidirana i brisana). Slijedom toga drži da se prodajna cijena brodova nije mogla uzimati u obzir kao osnovica za obračun tako visoke nagrade stečajnom upravitelju, odnosno da se za osnovicu eventualno mogao uzeti jedino preostali iznos od 509.347,58 kn (iako stečajni sud u obrazloženju uopće ne navodi ni imovinu unovčenjem/prodajom koje je dobiven taj preostali iznos). Dodatno ističe da su navedena društva kćeri nakon otvaranja stečajnog postupka nad matičnim društvom (ovdje stečajnim dužnikom) nastavila redovno poslovati i u pravnom prometu samostalno djelovati, u svoje ime i za svoj račun, a ne za račun stečajne mase dužnika, a direktor društva ih je zastupao kao direktor, a ne kao stečajni upravitelj matičnog društva). Pojašnjava i da je tražbina Zagrebačke banke d.d. po ugovorima o kreditu, koji su društva kćeri potpisala kao sudužnici, djelomično dobrovoljno podmirena prodajom tih brodova, ali izvan stečajnog postupka. Ne osporavajući da je dužnik za društva kćeri podnosio financijske izvještaje i plaćao porez na tonažu, drži da to nikako ne znači da bi imovina ovisnih društava samo zato u pravnom smislu pripadala stečajnom dužniku, niti to proizlazi iz propisa, odnosno, da bi prodaja imovine društava kćeri automatizmom bila tretirana kao stečajna masa matičnog društva. Pravni interes za žalbu proizlazi iz činjenice da bi isplatom takvog iznosa stečajnom upravitelju značajno smanjio preostali iznos za diobu i namirenje stečajnih vjerovnika.

4. Odgovor na žalbu podnio je stečajni upravitelj dužnika, osporavajući žalbene navode. U bitnom navodi da je krajnje licemjerno tvrditi da bi isplata dosuđenog iznosa stečajnom upravitelju predstavljala oštećenje stečajne mase, tj. da je žalba izjavljena iz niskih pobuda brokera banke, koji bi naplatili puno veću proviziju od nagrade koja je pobijanim rješenjem određena stečajnom upravitelju, a upravo je stečajni upravitelj zalaganjem da se s prodajom brodova zastane do povoljnijeg trenutka za prodaju doveo do bolje prodajne cijene. Drži da je stav žalitelja sa strogo formalno-pravnog gledišta ispravan, ali je u okolnostima konkretnog slučaja izvještačen, neživotan i lišen bilo kakvog razumijevanja u pogledu načina funkcioniranja brodarskih poduzeća. Pojašnjava da prijenosa poslovnih udjela nije bilo, jer kad se kupuje brod, kupuje se samo stvar, a kupnjom poslovnog udjela ili dionica čitava financijska situacija društva.

5. Žalba je osnovana.

6. Pobijano rješenje ovaj sud je ispitao na temelju odredaba čl. 365. st. 2. u vezi sa čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) i čl. 10. SZ-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. U postupanju prvostupanjskog suda utvrđena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, te je pogrešno utvrđeno činjenično stanje.

8. Za žalitelja je sporno pravno pitanje – može li se u konkretnom slučaju pojam imovine tumačiti na način na koji je to učinio prvostupanjski sud. Naime, iako je za prvostupanjski sud nesporna činjenica da su formalni, u registar brodova upisani vlasnici, bila društva kćeri, prodaju tih brodova tretirao je kao da je suštinski riječ o unovčenju imovine dužnika (tj. da se ne može razmatrati odvojeno od unovčenja imovine dužnika), što je argumentirao time da je dužnik, kao matično društvo, za društva kćeri podnosio konsolidirane financijske izvještaje matičnih i ovisnih društava, bio dužnik plaćanja poreza za te brodove po tonaži u Republici Hrvatskoj i vodio poslove tih društava).

9. Iz uvida u spis proizlazi da je očitovanjem (list 723. spisa) Zagrebačka banka d.d., ovdje žalitelj, za koju je prethodno bilo tablicama utvrđeno da su joj podmirena sva potraživanja, upozorila na preostali dug po zakonskim zateznim kamatama u iznosu od preko 13.000.000,00 kn, nakon čega su izrađene nove tablice utvrđenih tražbina s ispravkom (list 747. do 748. spisa), iz kojih proizlazi da tražbina Zagrebačke banke iznosi 13.588.660,29 kn. Navedeni podatak relevantan je radi ocjene postojanja pravnog interesa žalitelja, kao i žalbenog navoda da bi se isplatom nagrade stečajnom upravitelju u određenom iznosu otežalo namirenje stečajnih vjerovnika, a žalitelj to jest.

10. Prvostupanjski sud je, prema ocjeni ovog suda, upravo iz razloga koje navodi žalitelj (odnosno ne vodeći računa o tome), pogrešno zaključio da iznosi

postignuti prodajom brodova u vlasništvu društava kćeri, predstavljaju unovčenje stečajne mase dužnika (društva koje je tim društvima matično). Naime, iako porezni, financijski, poslovdstveni i pomorskopravni aspekti, kao i nesporna povezanost matičnog i ovisnih društava ukazuju na to da suštinski i faktično jest riječ o nečemu što je tijesno povezano s dužnikom, formalnopravno je to ipak samostalna i odvojena imovina društava kćeri, a prodaja te imovine (brodova) formalnopravno nije provedena u stečajnom postupku, tj. formalnopravno nije riječ o unovčenju stečajne mase. Polazeći od pogrešno utvrđene činjenice, suprotne dokumentaciji u spisu, prvostupanjski sud je donio i pogrešnu odluku o visini nagrade koja je određena stečajnom upravitelju (jer 99,65% osnovice čini iznos koji se formalnopravno uopće ne može tretirati kao unovčenje stečajne mase, dok je za ostatak osnovice ostalo nejasno na koju se imovinu odnosi).

11. Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a, u vezi s čl. 10. SZ-a, valjalo uvažiti žalbu i odlučiti kao u izreci. U ponovnom postupku prvostupanjski će sud, vodeći računa o primjedbama iz obrazloženja ove odluke, iznova ocijeniti iznos nagrade koji osnovano pripada stečajnom upravitelju dužnika, te donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

Zagreb, 2. svibnja 2022.

Predsjednik vijeća
doc. dr. sc. Jelena Čuveljak

Broj zapisa: **eb30b-60b09**

Kontrolni broj: **00181-4d54e-84515**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JELENA ČUVELJAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.